

„Balkan – krvava prošlost – neizvesna budućnost“

Može se pisati i ovako o „Balkanu“. Ali što je to Balkan...? Koliko vekova je poznat ovaj pojam? I tko je „gospodar“ ovoga dela Evrope: Rimljani, koji su brda u današnjoj Bugarskoj nazivali „Mons Hemus“ ili Osmanlije, koje su isto brdo prozvali „Balkan“, ili Zapadnjaci iz 18. veka koji su regiju prozvali „Balkanon“? Tko može reći sa kakvim „odnosom“ i „emocijama“ su nas tako nazvali?

Ja znam i verujem da nisu ni Rimljani, ni Sloveni, ni Osmanlije, kao ni Evropski Zapad gospodari tzv. Jugoistočne Evrope, nego večni Tvorac.

Ne pomišljajući na to da ću živeti baš u Beogradu (na Balkanu), početkom marta g. 2000 apostolski nuncije u Ljubljani me je upitao: "Kada ćeš u Beograd?" Gledao sam taj njegov poseban smešak i nisam znao odgovoriti. Zatim ponovo čujem papinog izaslanika gde još intenzivnijim glasom postavlja isto pitanje.. U svojoj salezijanskog prostodušnosti samo gledam ali intuicija mi kaže, da je postavljeno pitanje ozbiljno.

I tako se brzo našao u gradu, koji je tokom istorije toliko puta morao da menja ime. Imena Beograda reflektuju kompleksnu povescnicu. Ulazeći u nju, brzo otkrivam lice pisca ove knjige, uvek puno osmeha i enigmi, g. Christiana Wärschatza.. Čitavo njegovo biće razotkriva njegovu upornost i egzistencijalnu znatiželju! Koliko više mu odgovaraš toliko se više pitanja rađa u njegovom "srcu". I to ona dubinska, istorijska, antropološka i egzistencijalna, koja streme ka budućnosti. Njegov novinarski genije proširuje prostor delovanja i počinje da progovara u jezicima naroda koje zastupa, odnosno pokriva.. Ali pitanja su postavljena sa autentičnim duhom "Alpen – land"a, pogledom, koji dolazi iz visine, to jest iz visokih perspektiva..

Tako se je i rodila ova knjiga. I blagosloven svako ko želi prosvetliti enigmatičnost našeg geografskog prostora! Koliko više svetla dolazi među nas, toliko će naš "dan" biti jači i duži. "Noći" je bilo i previše! A ja verujem u dan! I pozivam sve da svojim zanimanjem i saradnjom probuđuju "zoru jutarnju"!

Zoru novog dana. Sumnja rađa samo sumnju! A Nada rađa nadu! Optimističan pogled u budućnost jednostavno prosvetljuje i tamne puteve...

Upravo zato – uprkos mojoj nemoći – i napisah ove skromne reči, prožete čistom nadom!

+ Stanislav Hočevar

beogradski nadbiskup